

Echte Schoolpooiers Eten Geen Kaas

Met haar autobiografische bestseller *Echte Mannen Eten Geen Kaas* doorbreekt Maria Mosterd het opgelegde zwijgen over haar ware relatie met haar schoolpooier Manou. Het brengt ons in gesprek met Lucie Mosterd die het schrijvoorbeeld van haar dochter volgt. In haar boek *Ik stond laatst voor een poppenkraam* vertelt ze hoe ze er uiteindelijk achterkomt dat de goedmoedige vriend van haar dochter een levensgevaarlijke handelaar in drugs, wapens en mensen blijkt te zijn. De grond verdwijnt eerst onder haar voeten totdat ze in actie komt. Maar wat kan je eigenlijk doen als moeder wanneer het na vier jaar begint door te dringen dat die pedofiele huisvriendpooier smakken met geld verdient aan jouw kind door haar systematisch te mishandelen en te misbruiken?

Door Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

[Lucie en Maria Mosterd – Fotografie Henk Hansen]

Een jaar of twaalf zijn ze wanneer ze voor het eerst naar de middelbare school gaan. Jonge meisjes die de grote vakantie hebben zien omkruipen. Vol verwachting storten ze zich op de kennisarena waar het dringen is om een eigen plekje. Verlegen, brutaal, slim, stil, rijk, arm, saai of artistiek, in ieder meisje zit de droom om ooit op handen gedragen te worden door een prins op het witte paard. De schoolpooiers hebben er oog voor en duiken in het gat tussen de droomprins en de nog ontbrekende zelfkennis. Maar de prijs die deze meiden moeten betalen om heel even een prinses te kunnen zijn is hoog. Maria Mosterd is er het levend voorbeeld van. Het begin van de ontdekking dat Maria jarenlang seksueel misbruikt werd is Maria zelf wanneer ze op school ineens geestelijk instort na een groepsverkrachting door meerdere mannen. Het is het topje van de ijsberg. Een ijsberg die elke dag nog groter blijkt te zijn dan Lucie dacht. *Ik stond laatst voor een poppenkraam* gaat over de machteloosheid van een moeder die toekijkt hoe haar dochter voor haar ogen verandert in een willoze pop, zonder te begrijpen wat de oorzaak is. Wanneer zij eindelijk achter de gruwelpraktijken van Manou komt verandert ze in een tijgerin die zich ontfermt over haar welpje dat in

levensgevaar verkeert. Ze komt in actie en neemt het op tegen Maria's pooier en zijn handlangers, voert campagne via de media en spant een proces aan tegen de school van Maria. Haar missie om de ogen te openen van zoveel mogelijk mensen is net begonnen.

Schoolpooiers

De naam zegt het al. Getrainde jongens met oog voor mooie en onzekere meisjes. Ze hangen vaak bij scholen rond en verleiden de schooljeugd met hun opgepimpte auto's vol harde muziek. Macho's behangen met blingbling die anderen het gevoel geven iets te missen. Ze

opereren nooit alleen en het respectvolle gedrag van hun omgeving maakt duidelijk wie de opperpooier is. Het eerste oogcontact is vaak al genoeg om hun nieuwe slachtoffer te herkennen en ze te bedelven onder aandachtinjecties en vleierijen. Welke jonge meid is niet gevoelig voor de aandacht van een schijnbaar populaire jongen? Wie kan er nee zeggen tegen belkaarten, een nieuw mobieltje of zelfs cash? Welke puber is nooit boos op haar bemoeizuchtige ouders die altijd alles beter weten? Hormonale veranderingen laten hun behoefte speciaal te zijn groeien en overstemmen uiteindelijk de waarschuwingen van hun ouders en omgeving. Zonder hun vertrouwde vriendenkring van de basisschool, op zoek naar een nieuwe identiteit, zijn deze wanna-be-prinsesjes een gemakkelijke prooi en lopen ze met open ogen in de slinks opgezette val.

Ouder en puber

Wat kan je doen als een puber zich steeds opstandiger gedraagt, zich meer en meer afsluit voor het gezinsleven en gewoon haar eigen gang gaat? Dat is de vraag die Lucie Mosterd als moeder van haar misbruikte kind zichzelf nog steeds stelt. Een gezonde puber maakt zich

immers los van zijn ouders om zijn of haar eigen weg te gaan.

In huize Mosterd werd het ideale beeld van een allround moeder met haar complete kroost stevig gedwarsboomd door de puberende Maria. Om de harmonie te bewaren en haar zoons niet de dupe te laten worden van Maria's grillige buien geeft Lucie haar regelmatig een time-out op haar kamer. Maria ontsnapt zo telkens aan de aandacht van haar moeder en komt meer en meer in de ban van Manou, haar pooierprins, die haar ongemerkt losweekt van haar oorspronkelijke geborgenheid. Ze wordt gehersenspoeld en leert in haar moeder een tegenstander te zien die ze moet uitschakelen. De time-outs spelen Manou onbewust in de kaart. Steeds vaker duikt de spijbelende Maria na school rechtstreeks onder de douche om ongemerkt haar andere leven af te spoelen. De gedwongen seks en de handel in wapens en drugs vinden vooral plaats onder schooltijd. Maria is vergroeid met haar mobieltje dat ze altijd buiten gehoorsafstand beantwoordt. De toenaderingspogingen van Lucie met haar dochter leiden vaak tot botsingen, onwetend als ze is van de niet aflatende invloed van Manou. Ze heeft daardoor geen

schijn van kans. Pas vier jaar later beseft Lucie de strategie van Manou en begint effectief tegengas te geven.

Verloren schaap

Maar eerst lijdt het hele gezin Mosterd vier lange jaren onder het terroriserende gedrag van Maria. Gedesoriënteerd isoleert ze zich onder invloed van Manou steeds verder van zichzelf en haar familie. Ze is zo geïndoctrineerd dat haar gezonde verstand niet meer functioneert. Manou transformeert haar tot zijn marionet, zijn moneymaker. Haar laatste restjes eigen initiatief worden eruit geschopt en geslagen, sporen op zichtbare plekken worden zorgvuldig vermeden. Manou laat Maria precies genoeg gevoel houden voor haar moeder en broertjes om haar te kunnen manipuleren met dreigementen hen iets aan te doen als ze hem niet gehoorzaamt. Als bewijs tot welke represailles hij in staat is, moet ze regelmatig getuige zijn van zijn sadistische neigingen waarvan ze voorbeelden geeft in haar boek. Ze kan geen kant meer op. Als ze praat valt ze Manou af en brengt ze haar moeder en broertjes in gevaar. Doen wat deze monsterachtige jongen wil wordt Maria's enige overlevingskans. En

daar rekt Manou op. Totdat de waarheid aan het licht komt.

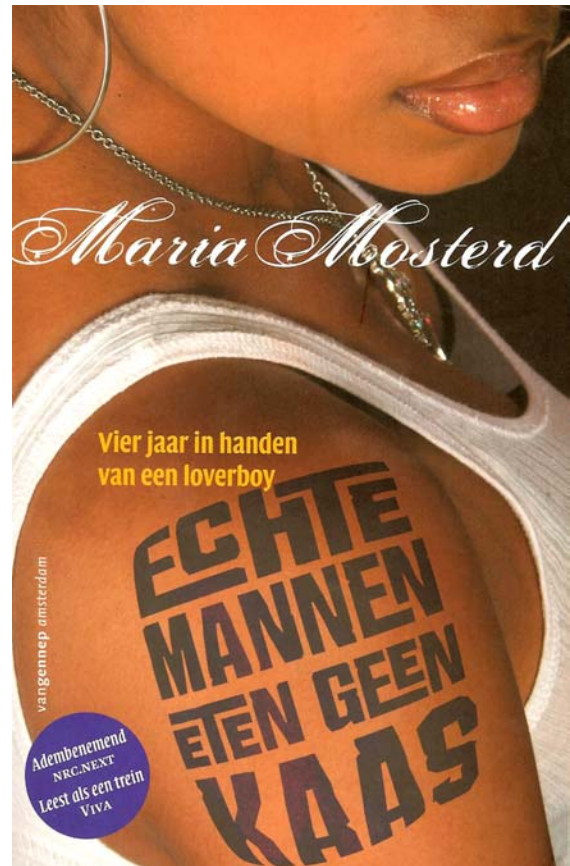

[Maria tijdens een tv-uitzending – Bron: Lucie Mosterd]

Echte Mannen Eten Geen Kaas

Maria maakt zich los van haar oude leventje en gaat na vier jaar ellende afkicken in India. Niet alleen van de drugs maar vooral ook van haar afhankelijkheid van Manou die grof geld aan haar verdiende. Belangrijke jaren waarin ze moest worden gevormd zijn door hem onherstelbaar vernietigd. Zijn rapedrugs hebben haar herinneringen gedeeltelijk gewist en zijn afranselingen hebben een diepe angst voor hem gezaaid. Haar jonge geest, nog net niet gebroken maar

zeker ernstig mishandeld, is hopelijk in staat om de weg te gaan die ze is ingeslagen. Tijdens deze tweede periode in India, ver weg van Manou's invloed, openbaart Maria haar afschuwelijke geschiedenis in *Echte Mannen Eten Geen Kaas*. Wanneer een uitgever interesse toont in haar manuscript doorbreekt ze hiermee het stilzwijgen rondom schoolpooiers. Uit de duizenden reacties van voornamelijk jonge meiden en ongeruste moeders blijkt dat ze niet het enige slachtoffer is van een schoolpooier en voelt zich enorm gesteund. Er laaien diverse discussies op. Loverboys zoals ze door de media worden genoemd blijkt een te romantische benaming. Die roept eerder beelden van *Pretty Woman* op dan van een jonge hoerenbaas die in wapens, drugs en mensen handelt. Ook scholen brengen het onderwerp onder de aandacht bij hun leerlingen. Dapper geeft Maria tv- en radio-interviews en bezoekt ze vele scholen om voorlichting te geven. Maar nog altijd ligt Manou of een van zijn mannetjes op de loer en volgt iedere stap die ze doet. Wat heeft haar ertoe gebracht een ander zoveel macht over zichzelf te geven?

Ik Stond Laatst Voor Een Poppenkraam

Gewapend met haar kennis over Manou wint Lucie na jaren eindelijk stukje bij beetje de liefde en het vertrouwen terug van haar beschadigde dochter en gaat op zoek naar een mogelijke oorzaak van Maria's behoefte aan Manous aandacht. Maria's biologische vader is al uit beeld voordat Maria wordt geboren. Ze komt hem pas veel later weer tegen wanneer ze hem samen met haar moeder in de gevangenis opzoekt als ze zelf uit het criminele circuit probeert te komen.

[Schrijfster Lucie Mosterd – Fotografie: Henk Hansen]

In *Ik stond laatst voor een poppenkraam* beschrijft Lucie de jeugd van Maria en de sterke band die ze samen hebben. Een mooie dochter die veel aandacht krijgt van haar omgeving vanwege haar zonnige aard. Zelfs haar stugge opa besteed veel tijd aan haar. Na een aantal jaren moet Maria de aandacht van haar moeder delen met haar stiefvader, een politieagent die later de voorkeur geeft aan zijn eigen kinderen; Maria's halfbroertjes Thomas en Lucas. Het huwelijk houdt geen stand en Lucie besluit samen met haar drie kinderen verder te gaan. Maria's opa is vanaf haar geboorte de enige stabiele man in haar leven. Hij heeft Manou nooit heeft vertrouwd. Maria heeft met haar opa een magische band die zelfs later door zijn dood niet wordt gescheiden. De vader is de ontbrekende factor in Maria's leven maar of dat het antwoord is?

De kracht van de media

Schoolpooiers gaan bijna onzichtbaar te werk. Ze vallen ogenschijnlijk niemand lastig en hebben genoeg legale smoezen om al dan niet persoonlijk de school binnen te wandelen om de meisjes te intimideren met hun plotselinge aanwezigheid. Wanneer de school niet had verzuimd om Maria's veelvuldige absentie aan haar moeder te melden waren de alarmbellen al veel eerder afgegaan en had Lucie gepaste maatregelen kunnen nemen. Tijdens het proces dat Lucie aanspant tegen de school wegens niet vermeld schoolverzuim van Maria, veegt de school haar klacht van tafel met de ongeloofwaardige mededeling dat zij mevrouw Mosterd in al die jaren nooit hebben kunnen bereiken! Ook als Maria en Lucie hun afschuwelijke verhaal over Manou naar buiten brengen, komt de school niet in beweging. Mosterd gaat tot in de hoogste regionen om het pooier-probleem onder de aandacht te brengen maar zelfs nu haar verdrongen kalfje op tafel ligt weigert men tot haar grote verbazing en woede de Zwolse schoolput te dempen. Gelukkig verovert *Echte Mannen Eten Geen Kaas* binnenkort de Engelstalige markt en wordt er achter de schermen gewerkt aan een film die de

schokkende waarheid over de Nederlandse grenzen heen zal tillen.

[Maria geeft voorlichting – Bron: Lucie Mosterd]

Begrijpen wat je ziet

Over de hele wereld dus ook op de Nederlandse Antillen komt het seksueel misbruiken van kinderen en schooljeugd helaas te vaak voor. Juist omdat de eilandgemeenschap zo klein is, is de sociale controle groot. Iedereen kent elkaar en een geheim blijft nooit lang een echt geheim maar toch spreekt niemand erover in het openbaar. De angst voor tegenmaatregelen is te groot en bovendien is het niet gebruikelijk om je met de problemen van een ander te bemoeien. Toch hebben we als samenleving de taak om pubers te beschermen. Het openbaar maken van schoolpooierpraktijken is een effectieve manier om hun werkwijze te boycotten en hun macht te verkleinen.

Lucie Mosterd hoopt uit de grond van haar hart dat de geschiedenis van haar dochter ook jongeren, ouders en scholen op de Nederlandse Antillen bereikt en zo ondergrondse pooierpraktijken aan het licht brengt. Pubers hebben onze hulp nodig om zich te redden uit de handen van schoolpooiers. Alert zijn of ze spijbelen en opletten met wie onze kinderen omgaan geeft veel informatie. Hoe komen ze aan geld en alweer een nieuw mobieltje? De vraag 'Heb je huiswerk?' kunnen we misschien eens vervangen door: 'Wie zijn je vrienden?' Want *Toon me uw vrienden en ik zal zeggen wie u bent* blijft een tijdloze waarheid.

- Lucie Mosterd, *Ik stond laatst voor een poppenkraam*, Amsterdam: Uitgeverij Van Genneep, 2009. ISBN 97890551559932.

- Maria Mosterd, *Echte mannen eten geen kaas*, Amsterdam: Uitgeverij Van Genneep, 2008. ISBN 9789055159048.